

ња кадрова. На крају, др. Б. Шпицар дао је кратак преглед уређења службе социјалног осигурања у Сирији.

Корисност оваквих збирки је очигледна па би стога било од користи кад би се чешће појављивале као стална публикација Института.

Др. Д. Ђ. Денковић

Rado Miklič: SOCIJALNO DELO V GOSPODARSKIH ORGANIZACIJAH.
Ljubljana, 1960, Institut za javno upravo, 134 s.

Одељење за проучавање радних односа и социјалног осигурања Института за јавну управу у Љубљани посветило је посебну пажњу проучавању социјалних служби у јавним службама и привредним организацијама у НР Словенији. Резултат овог неопходног и корисног рада је и ова студија Р. Миклича. У предговору проф. Руди Киовски даје општу слику развоја социјалних служби код нас и у свету, истичући посебно њихове разлике. Р. Миклич је на основу конкретних података обрадио садржину и појам кадровско-социјалне службе и указао на предмет социјалног рада у привредним организацијама. Поред тога истакао је улогу и садржину социјалног рада у капиталистичким и социјалистичким државама. Од нарочитог је интереса што је своја проучавања у вези са нашом земљом вршио користећи податке прикупљене у анкети Завода за образовање кадрова и проучавање организације рада у Крају и анкети Секретаријата за рад Извршног већа НР Словеније.

Из података, на пример, може се видети који све разлози утичу да радници не достижу бољи радни учинак. У вези са овим проблемом извршена је анкета у 16 индустријских предузећа у Крају, односно 9.801 запослених радника. За утврђивање појма социјалног рада писац је користио податке из анкете Секретаријата која је обухватила 299 трговачких, угоститељских и занатских привредних организација а одговоре дало 27.279 запослених радника. Поред тога коришћене су и друге анкете овог Секретаријата, тако, на пример, анкета која је вршена у 102 привредне организације изнад 500 запослених, а одговоре дало 127.854 радника са подручја индустрије, оударства, шумарства, грађевинарства и саобраћаја.

На основу извршене анализе анкета, писац се с разлогом залаже да се у привредним организацијама образује посебна кадровска социјална служба која би била равноправна са осталим јавним службама. На крају Р. Миклич у свом раду обрађује улогу социјалног радника и даје предлоге за програм виших школа за социјалне раднике. Ова студија Р. Миклича пуна је драгоцених података који пружају могућност да се боље сагледају проблеми у вези са појмом, улогом и организацијом социјалних служби као и улогом социјалних радника и школа за социјалне раднике. Било би коорисно кад би се овакви радови чешће јављали јер би то допринело правилном развоју социјалних служби и помогло налажење праве улоге социјалног радника у нашем друштву.

Др. Д. Ђ. Денковић

Emile Tyan: INSTITUTIONS DU DROIT PUBLIC MUSULMAN, т. I: le califat, Paris, 1954, XIII + 545 pp., т. II: le sultanat, 1956, 626 pp.

Е. Тиан (E. Tyan), професор Правног факултета у Бејруту, написао је више радова из области шеријатског права. Он данас спада међу најбоље познаваоце овог правног система. Нарочито се истакао својим делом: *Histoire de l'organisation judiciaire en pays d' Islam*, т. I, 1938 (видети наш приказ у *Arhivu za pravne i društvene nauke* за 1939), т. II, 1943. И његово дело о халифату и султанату оцењено је у светској научној јавности као одличан прилог за упознавање мусли-